

وېلنجان نائیت

زیارت — 13/02/1969

”ژلوریا سولومانوف“ او پخپله ”سولومانوف“ دواړه یو بل سره ډېر مطمئن دی. سولومانوف هغه مرونو کښې نه دے ، کوم چې د خپلو مېرمنو په هره خبره نیوکې کوی او ژلوریا هغه مېرمنو کښې نه دے ، کومې چې د خپل مېرمنو خبره په بده اخلی. داسې دوو حالتونو کښې کېدې شی..... یا خو په یو بل ډېر باور او یا یو بل نه ډېر مړه خوا. دواړه د یو بل په څه ټولنیزو تړونونو او ملګرتیاؤ هم ګوتې نه اوجتوی او دغه رنگ ئې ژوند په یوه ډېره هواره لاره روان ساتلے وی. سولومانوف خپل روزگار کوی او دومره ګټی ، چې د هغه او ژلوریا وخت پرې ډېر ښه تیرېږی. ژلوریا ټوله ورځ کور کښې وی ، خو کله کله چې د ملګرو څه غونډه وی ، نو سولومانوف ته یو ځل خامخا وائی. هسې خو زیاتره د ملګرو او سوېلو سره ناستې د پاره هغه وخت ټاکلے کیږی ، کله چې شپه پیغله شی. دغه وخت هم سولومانوف د هغې لاره نه نیسی. دواړه سحر چی یو ځلے څښی ، ماښام دودۍ زیاتره د دواړو بهر وی ، خو یوه پیالی چی او څو خبرو د پاره یو بل سره څو شېبو له ناسته هر ماښام کیږی. دواړه یوه ګوته کښې ځملی او هر څو که بېل هم اوده کیږی ، خو یو کت کښې ځملی. نن به کال پوره شی ، چې سولومانوف خپله غېږه کښې د ژلوریا پستې سینې او د هغې د تودې ساه خوند اخستلے و. د سولومانوف شونډې که هر څو اوس هم پخېر راغلی او په مخه ښه کښې د ژلوریا د شونډو نه تپ اخلی ، خو نن کال پوره شو ، چې د هغه لاس د هغې په خورنو کوناتو خوښدلی وو او د هغه لینګی د هغې د غمانو تاؤ سره تاؤده شوی وی او د هغې په شونډو ئې شخوند وهلے وی. د هغوی دې رویې نه زمونږ ټولنه کښې کرکه کیږی ، خودې نه مخ اړول اسان نه دی ، چې زمونږ ټولنه کښې ډېرو خلقو دغسې رویې د خپلو کورونو دېوالونو کښې په څه نا څه ډول خپلې کړې دی.

په اېم تی وی د انګرېزی ژبې سندره که هر څو د سولومانوف پوهې نه لرې وه ، خو سندرې سره نڅېدونکې ځانګې د هغه بوخت ساتلو له ډېرې وې. هغه یو بالښت سر نه لاندې او بل ئې دواړو پښو کښې نیولے و. سائیدتېبل باندې پرته اېشسترا کښې هغه سیکرټ نه ختونکے لوکے روکېدونکے و ، کوم چې درېسنگ تېبل ته خپلمه ناستې ژلوریا ته څو شېبې اګاهو هغه د نندارې په وخت خپلو ګوتو نه لرې کړے و. هغه وخت ژلوریا د خپلو شوربخنو شونډو چاپېره کرښه تاوهله. سندرې سره نڅېدونکې هره جینۍ کښې هغه ته ژلوریا برېښېدله. سپینې پندی ، چې ګونډۍ ورنونو سره هوارې وې. سپین پتونان ، چې خوځښت سره به لکه په پیو پروت پېروے وړپېدل. ډېرې غټې نه ، خو څه لږې جیګې شوې سینې ، چې د نڅا په وخت هر جول او توپ سره به ئې جوتې خورلې. سینې نه ښکته نری کېدونکې او کوناتو ته په رسېدلو بیا پلنېدونکې خېته ، چې نوم پکښې د نورو نه زیات زور و. د نوم نه لاندې وېښته داسې لکه چې وی نه او هم په دغه ځلے د بلبلیکی انځور. هغه به شېبه پس خپله شونډه په غاښونو کښې ووزوله او ښانګو کښې نیولی بالښت له به ئې زور ورکړو. د درېسنگ تېبل هنداره کښې ژلوریا هم د سولومانوف ننداره د بې غرضۍ په پرده کښې کوله.

ژلوریا پاڅېدله. په هغې هر رنگ ښکلے ښکاری ، خو د سټور رنگ اغوستن د هغې ښائست یو په دوه کوی. سولومانوف لږ نیغ شو ، چې ژلوریا ځله ورنزدې کړه. د هغه شونډې که هر څو شخوند وهلو ته تښتېدلې ، خو د ژلوریا اوس اوس کړی ډول د هغه شونډې ونيولې.

”د کرسټینا کره ناوخته پورې ناسته ده.“

”زه درېسې درشم؟“

”کرسټینا به ما راؤرسوی. ته چرته خې؟“

”خو ملگری هوتل کښې یو حای کیږو. درې گڼتې.“

چې د سولومانوف سترگې له تی وی و نه وتلې، نو ژلوریا روانه شوه. هغه د ور په پورې کېدلو د رېموت هره تنی یو یو خل وټومبله، چې د سندرو، دزو، خبرو او نورو غږونو یوه لړۍ خو شېبو د پاره کوته کښې په انگازه شوې وه.

د هوتل په هال کښې رنگ رنگ رنګانې ساه په ساه خلبدلې او روکېدلې. د پېغلې شپې (ورجن نائیت) موسیقی سره پستې لیچې د خپل خپل ویلنټائن غاړه کښې خېره شوې وې. هیجان زلمی و. په جذبو جوین و. گناه د خوند سیوری کښې خندا نه شنه شوې وه. په فرست فلور د 713 کښن ور کښې د ژلوریا په ښی کوناتی د هغې کین اړخ ته، خو هغې نه نیم گام وروستو د راتلونکي کارکوف کین لاس پروت و، چې د هغې سترگې د کښن 712 ور کښې دننه تلونکي سولومانوف سره مخ شوې. سولومانوف سره چې هر څوک وه، خو د اغوستن زیر رنگ نه ئې برېښېدل، چې دې شپې د پاره ئې د هغه د خوښې رنگ اغوستلې و. د کښن 712 او 713 منخ کښې دېوال که هر څو دواړه اړخونه یو بل نه پت کړی وو، خو د دواړو اړخونو د اوازونو ستر ئې نه شو ساتلې. کرسټینا پاختر پرته وه او په هغې سولومانوف لکه د کور خور شوی و. د ژلوریا ملا کارکوف په دواړو لپو او د هغې کوناتی د هغه په دواړو پتونانو دده شوی وو. راتلونکو غږونو نه د سولومانوف غږونو د ژلوریا او د ژلوریا غږونو د سولومانوف اواز چن کولو او د دغه اواز ښخولو د پاره به ئې خپل اواز ښه اوچت او اورد کړو.

جمعه — 14/02/1969

نمر تیارې جارو کړې وې، چې سولومانوف خپلې کوتې ته دننه شولو. په کت کښې ژلوریا خوره وره پرته وه. د هغې د ښی لاس نه لاندې ښی سینه ښکاره شوې وه او ملا او پندی ئې د برستن نه بهر وې. سولومانوف هغې ته لږ نزدې شو، خو خداي زده چې زړه ئې په خه خبره بیا ستون کړو. هغه د کت بل اړخ ته دېوال ته مخ کړې ځملاستلو.

بايد چې سولومانوف او ژلوریا د یو بل خوب خراب نه کړی. بېکا به د دواړو ملگری او سوپلی دستورې له راځی. بېکا له د هغوی د واده دوېمه کلوزه ده.